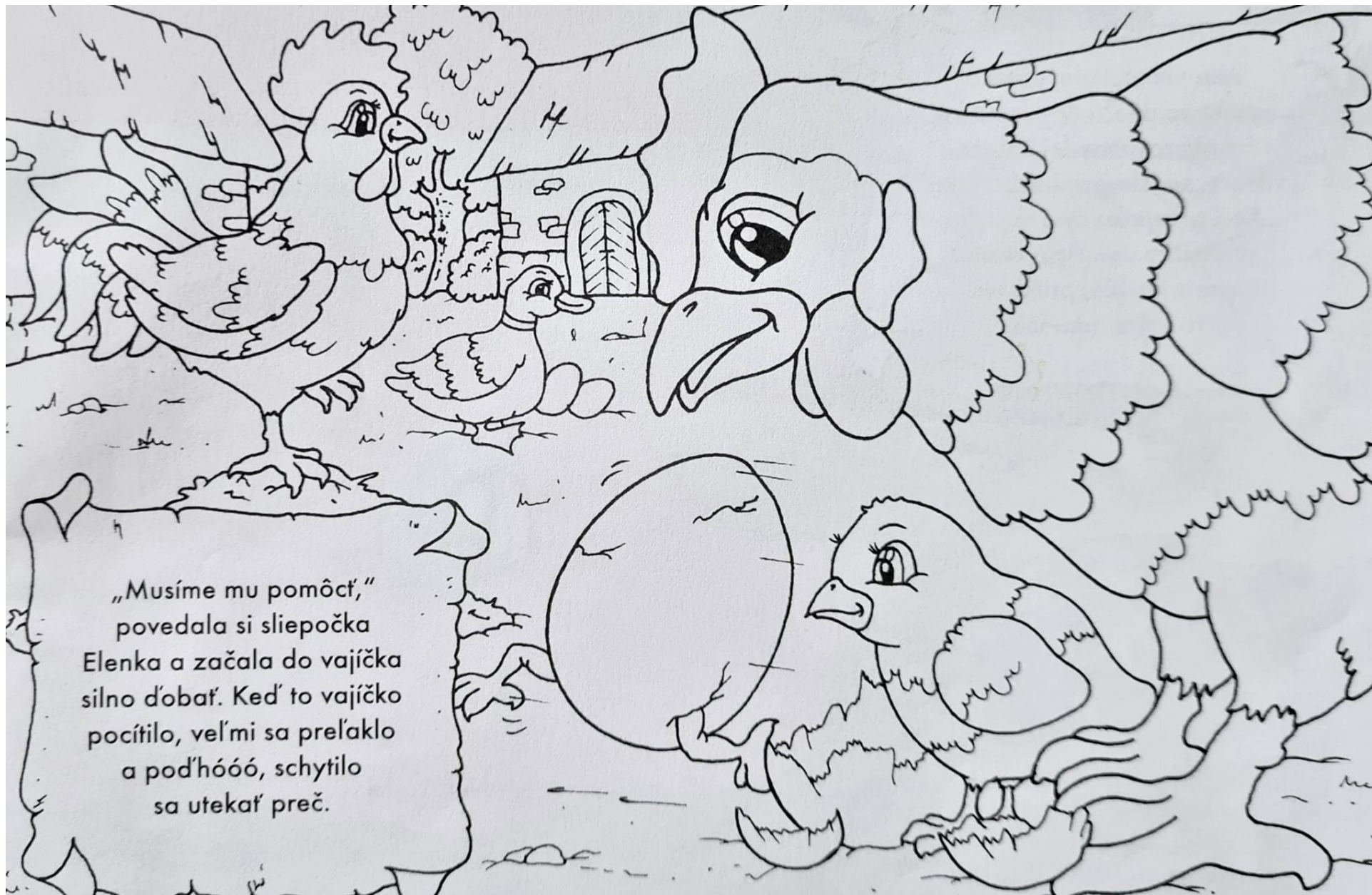

Na gazdovskom dvore
je teraz jar, všetko krásne
rozkvitá, zvieratkám sa rodia
mláďatká. Aj sliepočke Elenke
sa práve liahnu malé žltučké
kuriatka. Všetky sa už vyliahli,
len tomu jedinému sa nechce
z vajíčka von.

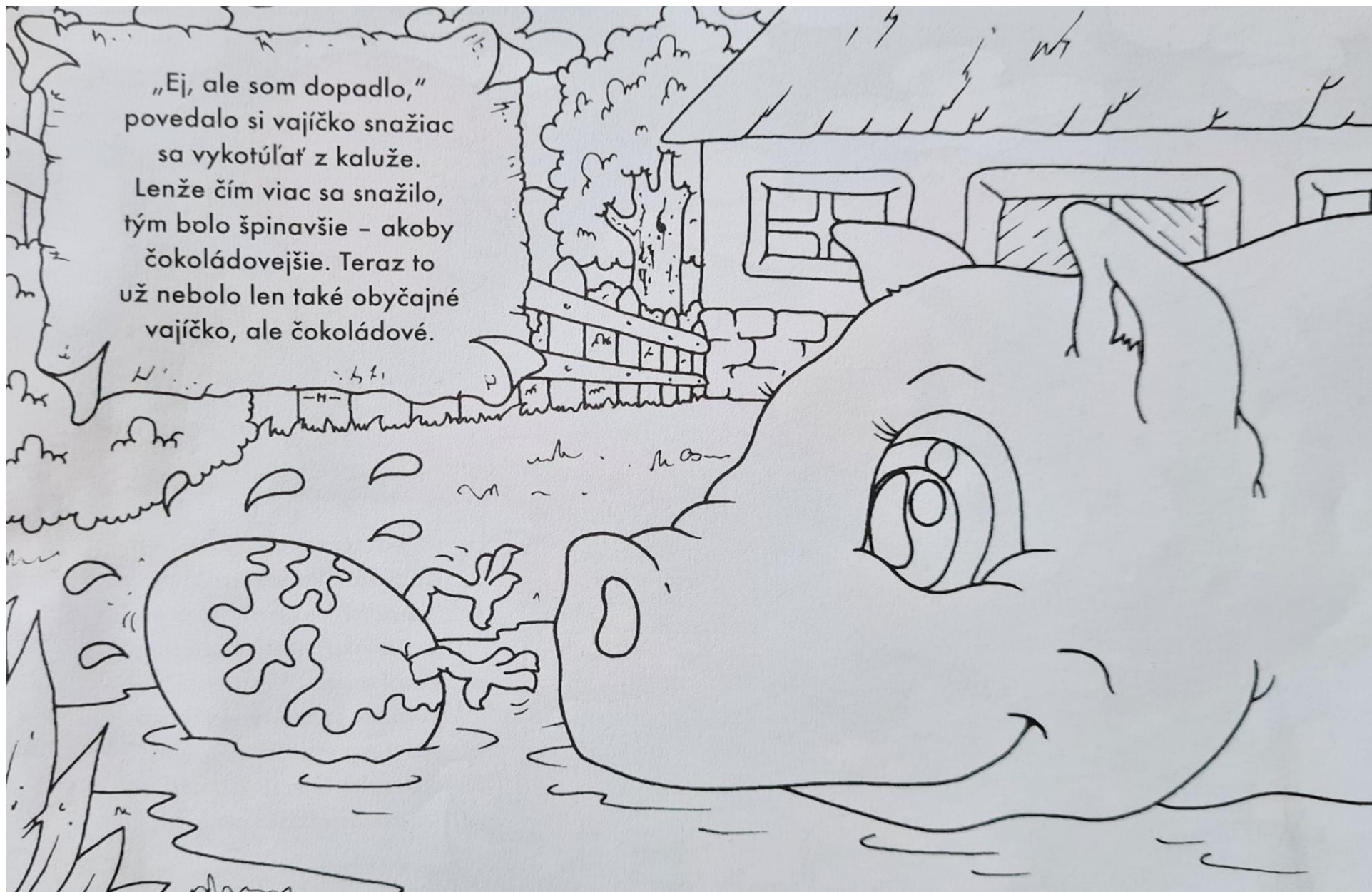

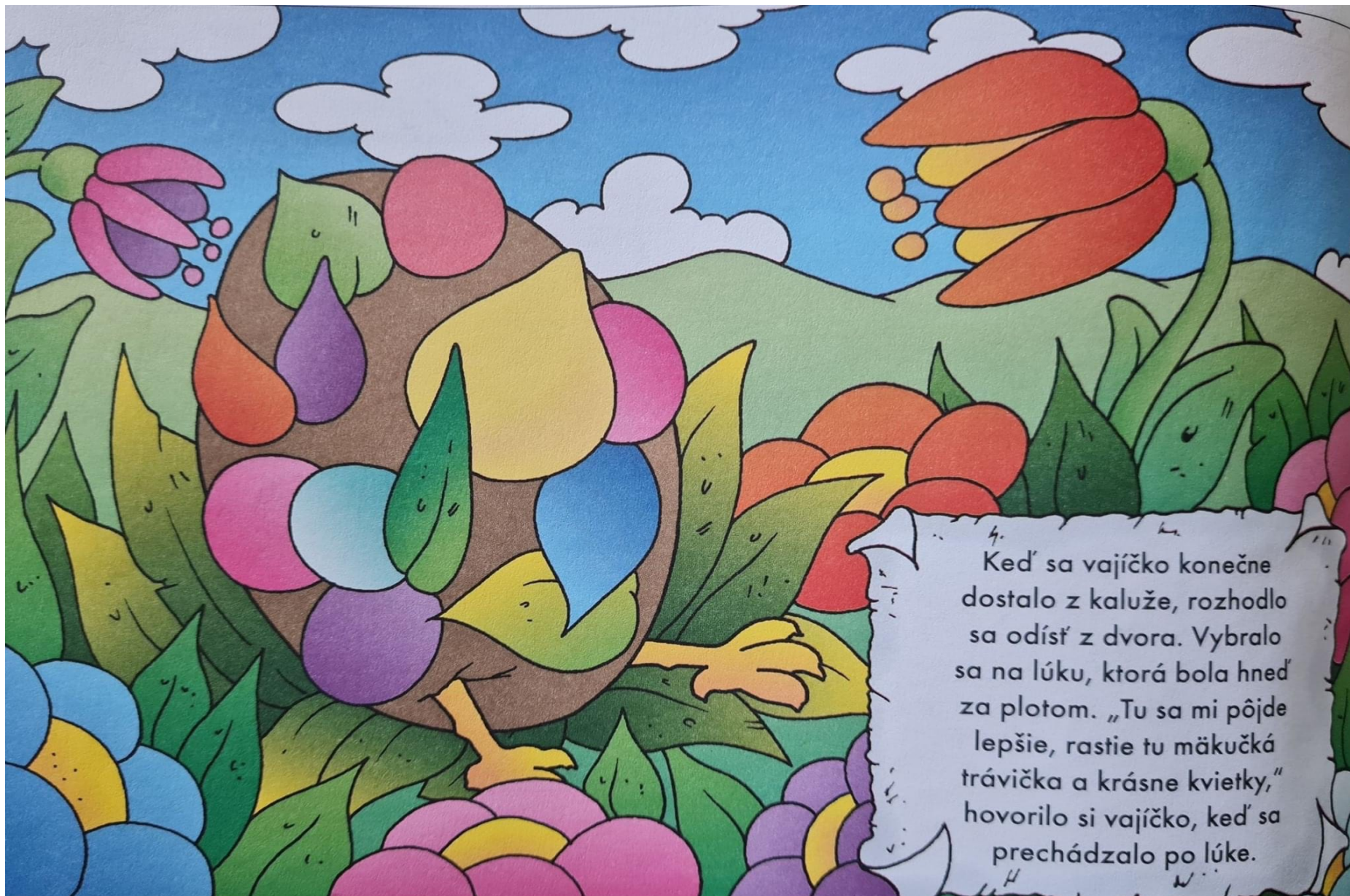
„Musíme mu pomôcť,“
povedala si sliepočka
Elenka a začala do vajíčka
silno d'obať. Keď to vajíčko
pocítilo, veľmi sa preľaklo
a pod'hóóó, schytilo
sa utekať preč.

Ako tak utekalo, spadlo
uprostred dvora do obrovskej
čokoládovohnedej kaluže,
v ktorej sedelo prasiatko Ferko.
Keď prasiatko uvidelo, ako
sa vajíčko pokúšalo dostať
von z kaluže, prišlo mu
to veľmi smiešne.

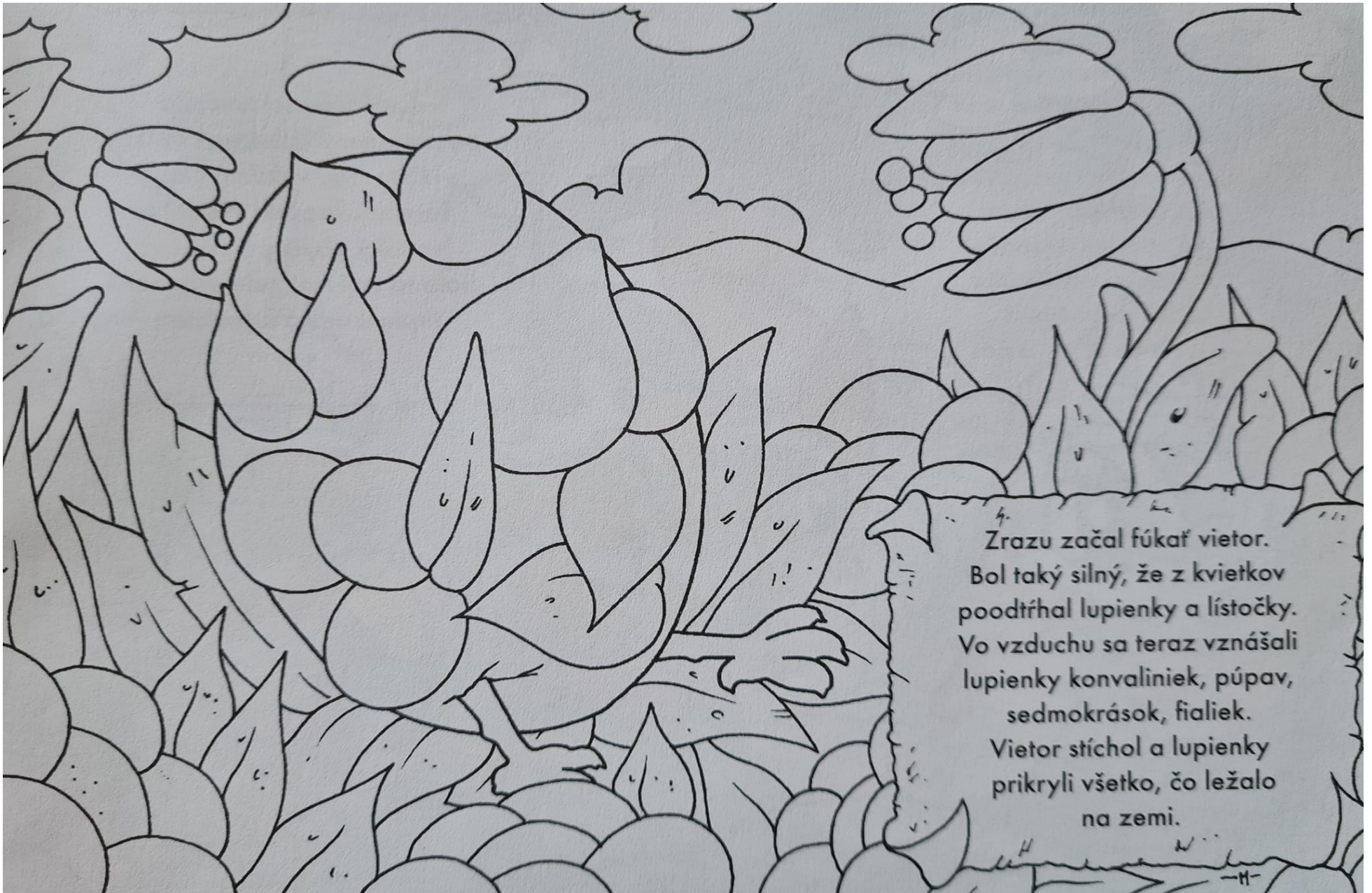

„Ej, ale som dopadlo,“
povedalo si vajíčko snažiac
sa vykotúľať z kaluže.
Lenže čím viac sa snažilo,
tým bolo špinavšie - akoby
čokoládovejšie. Teraz to
už nebolo len také obyčajné
vajíčko, ale čokoládové.

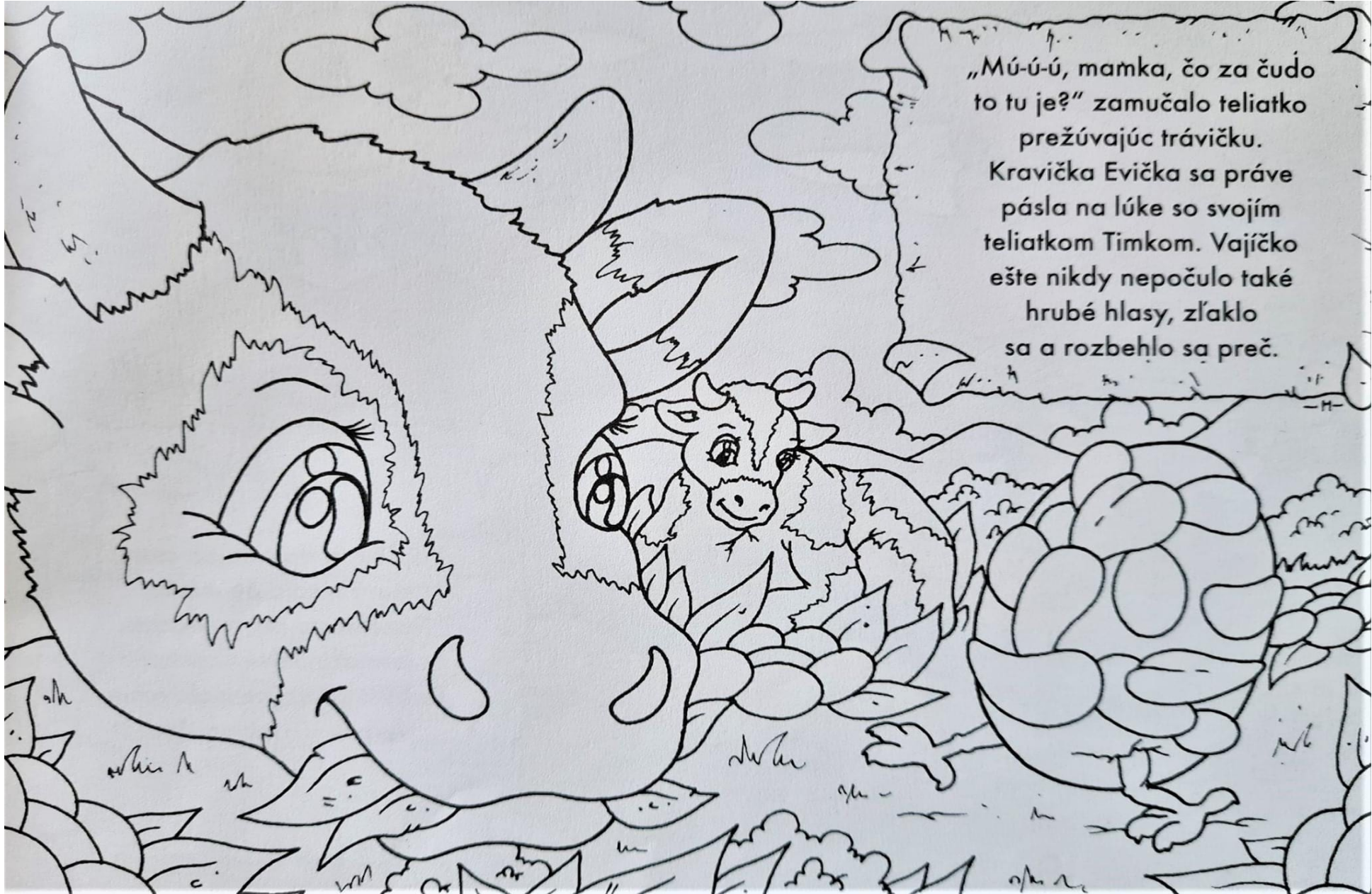
Keď sa vajíčko konečne dostalo z kaluže, rozhodlo sa odísť z dvora. Vybralo sa na lúku, ktorá bola hneď za plotom. „Tu sa mi pôjde lepšie, rastie tu mäkučká trávička a krásne kvietky,“ hovorilo si vajíčko, keď sa prechádzalo po lúke.

Zrazu začal fúkať vietor.
Bol taký silný, že z kvietkov
poodtrihal lupienky a lístočky.
Vo vzduchu sa teraz vznášali
lupienky konvaliniek, púpav,
sedmokrások, fialiek.
Vietor stíchol a lupienky
prikryli všetko, čo ležalo
na zemi.

Celá zem sa zmenila
na krásny koberec kvietkov,
z ktorého vykúkal malý
farebný kopček. Nebol to
len taký obyčajný kopček.
Bolo to vajíčko, celé oblepené
lupienkami a lístočkami.

„Mú-ú-ú, mamka, čo za čudo
to tu je?“ zamučalo teliatko
prežúvajúc trávku.
Kravička Evička sa práve
pásla na lúke so svojim
teliatkom Tímkom. Vajíčko
ešte nikdy nepočulo také
hrubé hlasy, zľaklo
sa a rozbehlo sa preč.

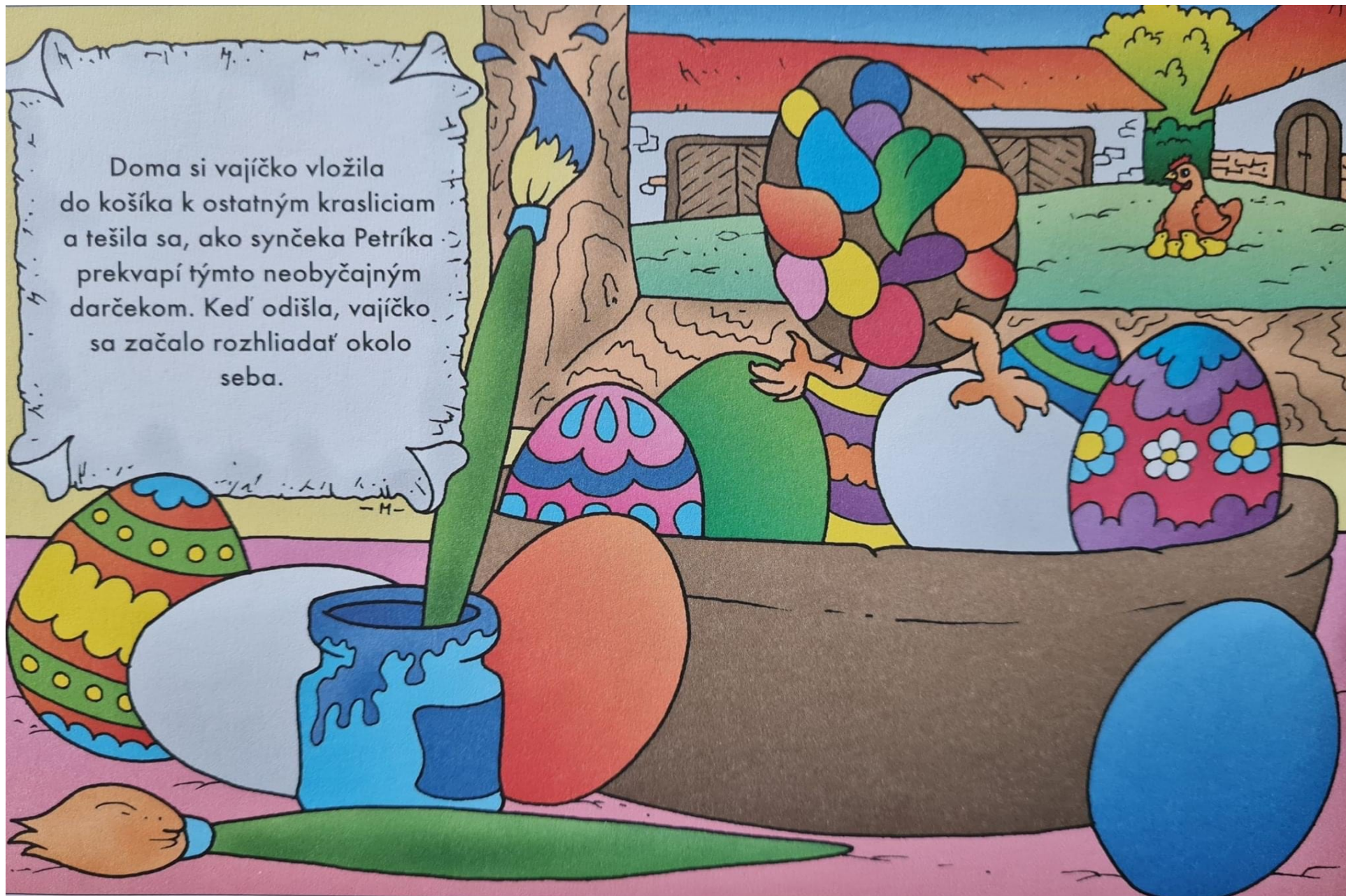

Vajíčko sa dostalo na cestu,
ktorá viedla do mesta.
Gazdiná sa práve vracala
z jarmoku, kde si nakúpila
farby a štetce na maľovanie
veľkonočných vajíčko.

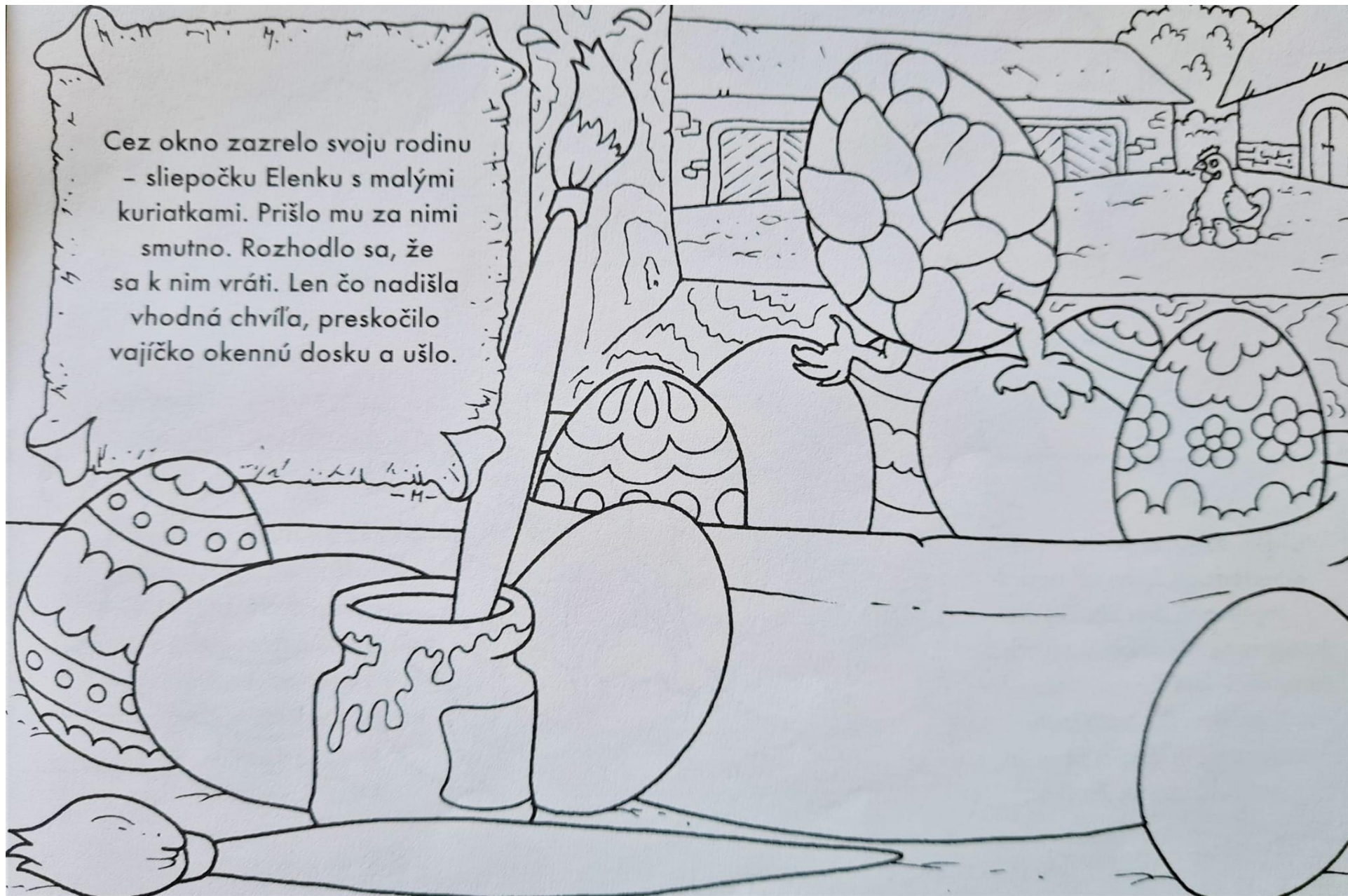

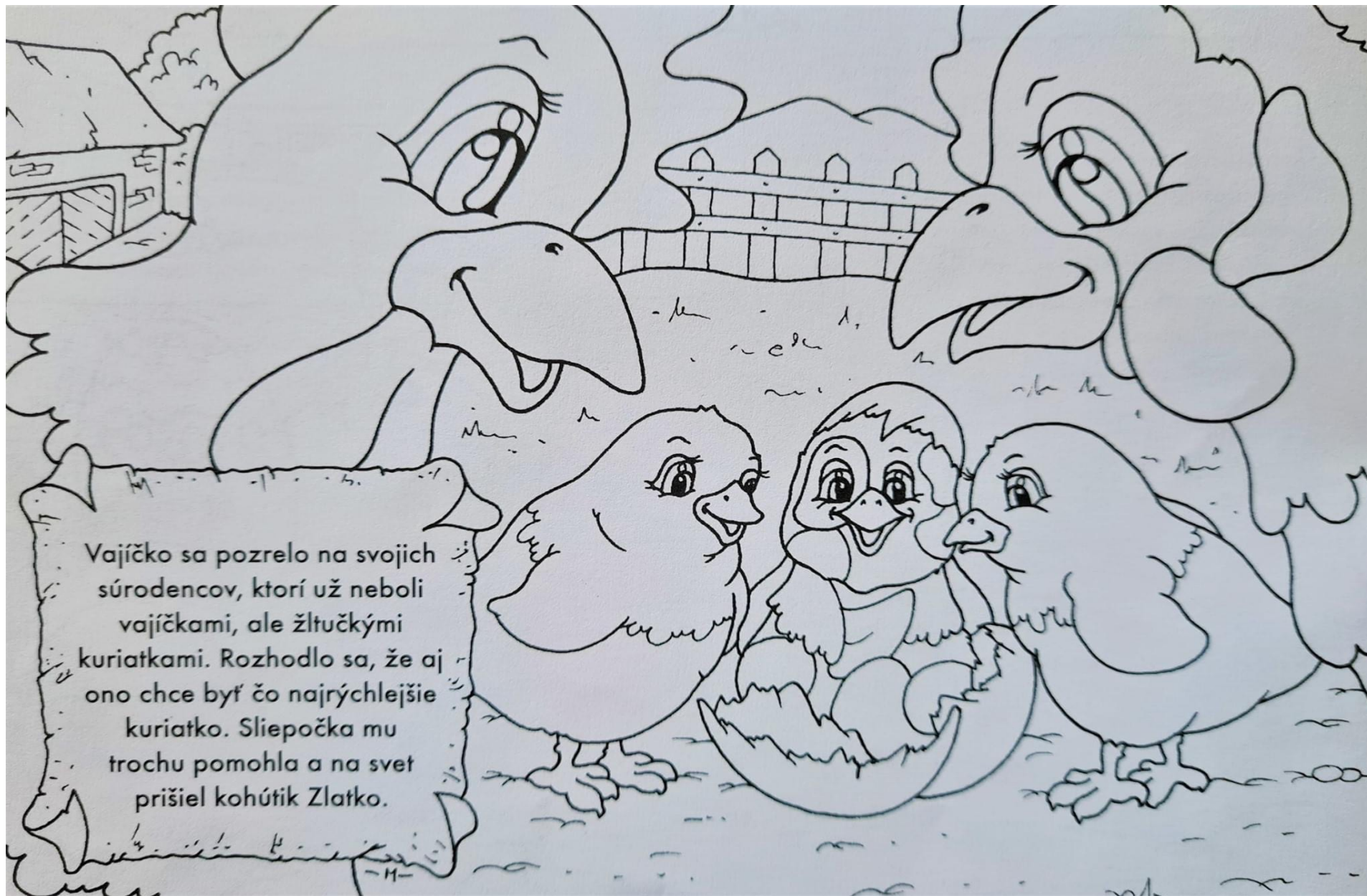
Len čo vajíčko uvidela, vykrikla od radosti: „Aha, aké pekné veľkonočné vajíčko! Určite je čokoládové a kvietky sú z cukru. To bude sladká odmena pre môjho synčeka Peťka,“ pomyslela si gazdiná a zobrala vajíčko na gazdovský dvor.

Doma si vajíčko vložila
do košíka k ostatným krasliciam
a tešila sa, ako synčeka Petrika
prekvapí týmto neobyčajným
darčekom. Keď odišla, vajíčko
sa začalo rozhliadať okolo
seba.

Cez okno zazrelo svoju rodinu
- sliepočku Elenku s malými
kuriatkami. Prišlo mu za nimi
smutno. Rozhodlo sa, že
sa k nim vráti. Len čo nadišla
vhodná chvíľa, preskočilo
vajíčko okennú dosku a ušlo.

Vajíčko sa pozrelo na svojich súrodencov, ktorí už neboli vajíčkami, ale žltučkými kuriatkami. Rozhodlo sa, že aj ono chce byť čo najrýchlejšie kuriatko. Sliapočka mu trochu pomohla a na svet prišiel kohútik Zlatko.

Ale čo to! Kohútik Zlatko
nebol taký ako ostatné
kuriatka. Farby, ktoré
sa po ceste prilepili na jeho
škrupinku, sa dostali
aj na jeho páperie a teraz
bolo z neho krásne
veľkonočné kuriatko.